

fra Medlemmerne, og det Tilskud, der ydes af Staten, men i Udlandet har det flere Steder vist sig, at Godgørenheden i allerhøjeste Grad træder til, idet man ved at yde Tilskud til de neutrale Kasser, hvor Kammeraternes gensidige Kontrol har Sikkerhed for, at Understøttelserne virkelig ydes til dem, der bør have Understøttelse. I hvor høj Grad en saadan Godgørenhed kan virke, faar man et Begreb om, naar man erindrer, at i 1878, da der her i Kjøbenhavn var en 10 Øres Indsamling i Gang særlig til Fordel for de arbejdsløse, blev der indsamlet ca. 140,000 Kr. alene her i Byen. Jeg mener, at i det Øjeblik, man har et saadant Institut, vil det ikke være en af de ringeste Følger af et saadant Instituts Oprettelse, at Folk med Tilid vilde henvende sig dertil med Gaver. Et saadant Institut, der har Statens Stempel paa sig, vil Godgørenheden forstaa at vende sig til, og Godgørenhedens Ydelse vil maaske ikke blive mindre end Statens Tilskud.

Som man vil se i Lovforslaget, indeholder det ogsaa et Laaneinstitut. Det gaar ud paa, at Nævnet, som staar over Kasserne, af Statskassen faar til sin Disposition et Beløb paa 400,000 Kr. Dette Beløb kan blandt andet benyttes til Udlaan. Jeg har ment, at dette vilde være heldigt, fordi Arbejdsløsheden jo i allerhøjeste Grad er eller i alt Fald *kan være* epidemisk, og fik vi strenge Perioder, forinden disse Kasser — saaledes som Sygekasserne — ere blevne konsoliderede, vilde Følgen deraf blive, at der ikke vil kunne ydes nogen nævneværdig Hjælp, og der vilde i hvert Tilfælde være Vanskelighed ved at faa Laan ydet til nogenlunde billig Rente. Jeg har derfor ment, at det var rigtigt, at Nævnet fik et saadant Beløb til Disposition til Udlaan til Kasserne, men samtidig har jeg ogsaa ment, at man fra Kasserne burde kunne yde Laan til Medlemmerne. Maaske vil man mene, at en saadan Foranstaltning ikke vil have meget paa sig, men jeg tror, at den i mangfoldige Tilfælde vil kunne gøre ikke ringe Nytte. Hvis jeg nemlig henvender mig som arbejdsløs til Bestyrelsen af den Kasse, af hvilken jeg er Medlem, vil jeg nemlig hyppigt faa det Svar: Vi have ikke mere at uddele. Jeg vil saa indrømme: Maaske de kunde laane af Nævnet? Saa vil en fornuftig Administration, som maaske i Førvejen har Kassen haardt spændt for, sige: Vi kunne ikke laane hos Nævnet og give Understøttelsen; derimod kunne vi komme Dem til Hjælp ved at give Dem

midlertidige Laan, som De betaler tilbage igen. Jeg tror; der vil være mangfoldige Tilfælde, hvor en saadan Foranstaltning vil kunne gøre ikke ringe Nytte. Med Hensyn til Understøttelsens Karakter, har jeg ikke villet foreslaa nogen bestemt Dagpenge. Det, her er Tale om, er Hjælp til Selvhjælp efter Bestyrelsens Bestemmelse i det enkelte Tilfælde, og hvis der skulde være faste Regler om Dagpenge, kom man ind i den almindelige Forsikring, som neppe vilde være heldig.

Om selve Kasserne Organisation skal jeg bemærke, at der for det første er en vis Gensidighed mellem Kasserne, og dernæst, at deres daglige Virksomhed er baseret paa Selvstyre. Jeg tror, at disse to Ting i Forening, det, at Ansvaret hænger over Hovedet paa de enkelte Kasser og de enkelte Medlemmer, vil have en gunstig Indflydelse paa Kasserne fornuftige, økonomiske og forsvarlige Ledelse. Men ved Siden af Selvstyret staar over Kasserne Nævnet, og med Hensyn til dettes Sammensætning vil man maaske bemærke, at i dette have, som Lovforslaget bestemmer, i og for sig Arbejderorganisationerne og Arbejdsgivernes Organisation ingen Ret til at være repræsenterede. Jeg vil dertil sige, at det er med fuldt Overlæg, jeg har indsat en saadan Bestemmelse, idet det nemlig ofte vil kunne have sin Betydning, særlig da Kasserne og Nævnet skulle beskæftige sig med Arbejdsanvisning, og det vil jo ogsaa være saaledes, at disse forskellige Repræsentanter ville kunne udøve en vis Kontrol og ville kunne gøre Indstilling til Ministeriet og paatale mulige Misbrug, som eventuelt maatte finde Sted. Ærede Medlemmer ville forstaa, at det ikke er Meningen, at dette Lovforslag paa nogen mulig Maade af mig skulde anses for at være fuldkomment; jeg anser det heller ikke for at løse Arbejdsløshedsspørgsmaalet, men hvad jeg mener med det, er, at det mulig i det Øjeblik, det traadte ud i Livet, kunde bevirke, at der indhøstede Erfaringer, som vilde være gavnlige, naar man vilde arbejde videre i denne Sag. Jeg er klar over, at der vil kunne rejses Indvendinger paa mangfoldige Punkter, og jeg vil sige, at de Indvendinger og gode Raad, der ville fremkomme fra forskellige Sider, ingenlunde ville bedrøve mig i nogen særlig Grad, tværtimod.

Thomas Larsen: Den ærede Forslagstiller, som nu sluttede sit Foredrag, kunde jo paa Forhaand være sikker paa at vinde